

kdo to platí? Já. Myslíš, že by si tvoje matka mohla dovolit zaplatit šaty, které máš na sobě? Nebo ten další tucet, který máš nahoře ve skříni?“

Hlas mu zesílil. „Platím za tebe a jako můj partner se na tom podílí i Murdock Tanner. A nestrpím, aby ho nějaká hloupá malá holka urážela.“

Nyní už křičel a oči mu svítily tak, jako by v nich měl světélka.

„Nedovolím,“ dokázala ze sebe Lolita vypravit, „aby mne líbal Murdock Tanner – ani kdokoli jiný – pokud ho nebudu milovat. Právě to ode mne očekává moje matka.“

„Což ti ovšem teď říci nemůže,“ zvolal Ralph Piran. „A tak musíš poslouchat mne. Pokud tě chce Murdock Tanner líbat, neodmítneš ho, ale políbíš ho také.“

„Ať řeknete cokoli, nedovolím mu, aby se ke mně přiblížil,“ opáčila. „Je odporný. Dělá se mi zle jen z toho, když mne chytne za ruku.“

„Ty mi budeš odporovat, slečno Důležitá?“ vykřikl. „Tak já ti povím jednu věc a dobře mne poslouchej – jestli tě bude chtít Murdock Tanner políbit a ty ho odmítneš, zpráskám tě tak, že mu to ještě ráda dovolíš.“

Lolita slyšitelně zalapala po dechu, ale on pokračoval. „Je tu malá šance, že si tě bude chtít vzít za ženu. Pokud ano a ty ho odmítneš, dovleču tě k oltáři, i kdybys měla pozbýt smyslů jako tvoje matka.“

Při slovech vzít za ženu Lolita ztuhla, jako by se proměnila v kámen. Nemohla uvěřit svým uším. Přesto jí bylo jasné, že by o tom její otčím nemluvil, pokud by o tom předem neuvažoval.

Celá myšlenka byla tak šílená, že na něj dokázala jen mlčky zírat.

„Takové jsou mé rozkazy, a pokud neuposlechneš, následky budou velmi bolestivé.“

Přikročil k ní, jako by ji chtěl udeřit nebo s ní zatřást. Dívka vyjekla, rozběhla se přes pokoj ke dveřím a otevřela je. Přestože slyšela, že za ní cosi křičí, nezastavila se a běžela přímo k sobě do pokoje.

Zamkla za sebou dveře a vrhla se na postel. Po prožitém šoku se celá třásla.

Po několika minutách si uvědomila, že s tím, co se stalo, nemůže vůbec nic dělat. Vybavila si, že jí nebylo příjemné, jak na ni Murdock Tanner při svých častých návštěvách koukal. Tehdy si to nedovedla vysvětlit, ale nyní už chápala, že ji hodnotil, jako by byla zboží a on se rozhodoval, zda ho má koupit.

Uvědomila si, že pokud by ji opravdu chtěl za ženu, upevnilo by to postavení i majetek jejího otčima, a ten – jak jí právě sdělil – udělá, co je v jeho silách, aby ji donutil Tannerovu nabídku přijmout.

Je to neuvěřitelné, nemožné, a já to neudělám, rozhodla se Lolita.

Neměla však ani nejmenší tušení, jak by tomu mohla zabránit. Bylo jí jasné, že otčím ani v nejmenším nepřeháněl, když jí hrozil, že použije násilí, kdyby se jeho přání nepodřídila.

Dívka zaslechla, jak bije chlapce na svých lodích, a jednou se dozvěděla i to, že k jednomu z nich museli povolát lékaře. Dříve Lolita těmto historkám nevěnovala pozornost.

Obchod jejího otčima ji pranic nezajímal, nechtěla mít nic společného s čímkoli, co se jí netýkalo.

Dokud byla matka při smyslech, bylo to snadné. Jednoduše se spolu bavily o všem kromě Piranových obchodů.

Když matka hovořovala o svém manželovi, měla v očích něhu. Tón jejího hlasu Lolitě jasně napověděl, že ho stále miluje.